

Mother

Mother

Mother

Mother

Mother

Mother

A visual
journey
inside
heritage,
gender
politics
and war

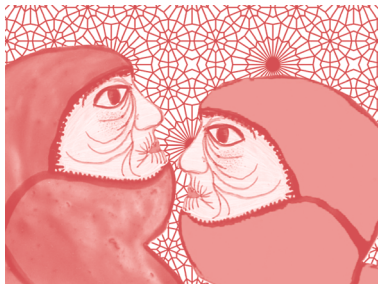
De seks videokunstnerne Nezaket Ekici, CANAN, Çağdaş Kahrıman, Savaş Boyraz, Işıl Eğrikavuk og Selda Asal har alle vært viktige bidragsyttere til å sette Tyrkia på kartet som en av verdens mest pulserende steder for samtidskunst akkurat nå.

Kunstnerne er motivert av dagens politiske situasjon i Tyrkia, hvor ytringsfriheten og kvinners rettigheter settes på prøve. De bruker ulike formater, teknikker og konsepter og belyser ulike temaer, men har to ting til felles. Det ene er troen på at kunst kan være en katalysator for endring, det andre formidlingen av kvinnelige erfaringer, både når det gjelder krig og konflikt, tradisjon, identitet og historie. Den tyrkiske brytningen mellom et konservativt autoritært tradisjonssamfunn på den ene siden og moderne bysamfunn med lange akademiske og kunstneriske tradisjoner på den andre, slutter aldri å fascinere. Denne konfrontasjonen gjør kunstnerne også til aktivister, med viktige historier å fortelle. I Mother Tongue møter du seks av dem.

Mother Tongue er kuratert av Malin Barth og Brynjar Bjerkem. Utstillingen er produsert av TrAP og Stiftelsen 3,14, i samarbeid med Interkultur, Buskerud Kunstsenter og Norske Kunstforeninger og støttes av Kulturrådet og Fritt Ord.

CANAN

Exemplary

2009, videoanimasjon, 27'30".
Courtesy of Rampa Gallery, Istanbul.

Med en blanding av ottomansk miniatyrmaleri, gamle familiefotografier og egne tegninger illustrerer CANAN fortellingen om hvordan normer og leve-regler overføres fra en generasjon til den neste. Exemplary er som et moderne eventyr, og handler om en kultur i endring, i møtet mellom frie, sekulære verdier og en konservativ kultur med vekt på religion og moral. Ved å fokusere på enkeltmenneskers skjebne gjør CANAN dette til en personlig historie om forholdet mellom mødre og døtre, og utforsker ideen om at det personlige også er politisk.

Işıl Eğrikavuk

Gül

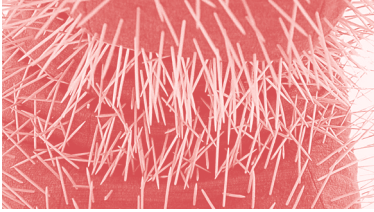

2007, video, 6'47".
Courtesy of the artist.

Eğrikavuk arbeider ofte med fiktive tolkninger av hendelser som like gjerne kunne skjedd i det virkelige liv. I denne fortellingen forkledd som dokumentar møter vi Gül, en ung kvinne som er offer for tvangsekteskap og vold. Samtalen med Gül blir stadig avbrutt av scener der skuespilleren snakker utenfor manus, diskuterer troverdigheten til karakteren hun spiller, og snakker om hvordan stereotypier og oppfatninger om vold mot kvinner oppstår. Med bakgrunn fra journalistikk, litteratur og performance, sjonglerer Eğrikavuk med virkelighet, myter, fakta og fordommer, og spør oss hva vi aksepterer som sannheten.

Nezaket Ekici

Human Cactus

2012, video, 4'04", dokumentasjon
av performance.
Courtesy of the artist.

Kunstneren bærer en drakt med 4000 tannpikere, som skyter ut fra kroppen hennes når hun skifter mellom ulike positurer, og stikker henne i de mest krevende bevegelsene. Kaktusen blir en kraftfull og komisk metafor for å være kvinne, og Ekici viser oss både skjønnheten og begrensningene hos denne hardføre planten som kan vokse under de mest ugjestmilde forhold. Ekici bruker ofte sin egen kropp i kunsten sin, som ofte handler om tilhørighet, språk, religion og identitet.

Selda Asal

House of Glass

2014, installasjon / tablet, 45'.
Courtesy of the artist.

En kvinne fanget bak en vegg av glass prøver desperat å tiltrekke seg oppmerksomhet for å bli sluppet ut. Plassert i en dekorativ gullramme blir hun til et objekt, noe som kan eies og henges opp på veggen. Rammen skaper avstand mellom kvinnen og oss på utsiden, som blir øyenvitner til hennes fangenskap, uten å kunne hjelpe. Asals filmer kjenne- tegnes av et dokumentarisk språk og et sterkt sosialt engasjement.

Savaş Boyraz

The Triptych

2015, tredelt videoinstallasjon. Evin 2013, 2'09" (venstre), Kobane, 2014, 3'31" (midten) og Simko, 2015, 3'03" (høyre). Kobane og Simko i samarbeid med Martin Nordström.

Courtesy of the artist.

Boyraz viser en tredelt videoinstallasjon om kurderes forhold til sitt hjemland, som også berører kvinners rolle. Til venstre forteller en tidligere geriljakriger en rørende historie fra fortiden. Til høyre forsøker en ung kriger å forberede seg på det som kommer. Bak et tomt lerret pågår kampene. Tomrommet gir et innblikk i en rå virkelighet, der hovedpersonene er andre steder, i en kamp om liv og død. Ved å smelte sammen tre historier fra New York, Stockholm og Kobane gir Boyraz oss nye blikk på menneskene bak den kurdiske konflikten.

Çağdaş Kahriman

Rear window

2009–2011, stop-motion animasjon, 6'04".

Courtesy of Rampa Gallery, Istanbul.

Til forskjell fra de andre verkene kommenterer Kahriman ikke en spesifikk kvinnelig erfaring, men en dagsaktuell symbolsak. Blikket hviler over en helt vanlig bakgård, der lek og hverdagsliv kranser rundt bakgårdens eneste tre. Når treet kuttes ned er det noe som endrer seg. Verket er laget tidligere, men utgitt i 2013, og går til kjernen av de politiske protestene i Geziparken i Istanbul samme år, som startet med motstand mot å bygge ut parken. Politiske aktivister og kunstnere har lenge hatt fokus på miljø og byutvikling. Siden protestene er det også blitt et sterkt symbol på motstand mot president Erdoğan's regime.

Kunstnerne
og verkene
i
utstillingen

Tongue

Tongue

Tongue

Tongue

Tongue

Tongue